

AZ ELMÉLET NAPI KÉRDÉSEI

A propaganda és az agitáció fogalma

A propaganda és az agitáció döntő helyet foglal el a kommunista pártok tevékenységében. Az elméletileg képzett káderek neveléséhez, a tömegek megnyeréséhez és vezetéséhez pótolhatatlan eszköz a párt kezében a marxista-leninista propaganda és agitáció.

Az 1905-ös oroszországi forradalom előkészítése során, Lenin elvtárs „Mi a teendő?” című művében — miközben megsemmisítő csapást mért az ökonomistákra és lerakta az új típusú forradalmi munkáspárt ideológiai alapjait — többek között megvédte a propaganda és agitáció helyes értelmezését is az opportunista revizionistákkal szemben.

Mit nevezünk propagandának?

A propaganda fogalmát röviden így határozhatjuk meg: **eszmék, tanok, nézetek, politikai elméletek nyomtatásban vagy élő szóban történő terjesztése.**

A kommunista párt propagandája a marxizmus-leninizmus elméleteinek tudományos alapjára épül. Fő célja: megmagyarázni a dolgozó tömegeknek — elsősorban a párt tagjainak — a társadalom fejlődésének törvényszerűségeit, a szocializmus elkerülhetetlen győzelmét. A kommunista propaganda: Marx, Engels, Lenin és Sztálin tanításának, az SZKP történetének és a párt napirenden lévő feladatainak mélyreható megvilágítása. Ez a propaganda tudományos, igaz, a munkásosztály, a dolgozók felszabadulásának nélkülözhetetlen fegyvere. Felgyógyítja a kommunista és a pártönkivüli dolgozókat a marx-lenini elmélettel, vezérfonalat és ösztönzést nyújt részükre, hogy öntudatosan, tevékenyen részt vegyenek a szocializmus, kommunizmus építésében. A pártpropaganda tevékeny harcban áll a burzsoá ideológiával és a pártkáderek nevelésének, politikai éberségük fokozásának alapvető eszköze.

A Központi Vezetőség 1953 október 26-i határozata mélyrehatóan feltárta propagandamunkánk hiányosságait és a kijavításukkal kapcsolatos tennivalókat. Megállapítja, hogy

„a gazdaságpolitikánkban elkövetett hibák egyik fő oka: pártunk ideológiai munkájának elmaradottsága, az alkotó elméleti munka elhanyagolása.”

A KV határozata értelmében gyökerestől fel kell számolni a vulgarizálást, meg kell szüntetni a propaganda elvont jellegét, a hallgatók iránt támasztott maximalizmust, a bürokratikus szervezési módszereket. A propagandamunkában önálló gondolkodásra, bátor véleménynyilvánításra kell nevelni a hallgatókat. A határozat végrehajtásának fontos előfeltétele, hogy a propagandamunkát irányító párt-szervek ne csak az oktatás szervezeti kérdéseivel foglalkozzanak, hanem ismerjék, értékeljék, ellenőrizzék annak tartalmát is.

Az agitáció fogalma

A kommunista agitáció célkitűzései teljesen megegyeznek a pártpropaganda céljaival. Fogalmát röviden így határozhatjuk meg:

szóbeli és írásbeli tevékenység, amely eszmék és jelszavak terjesztésével a széles tömegekre hat.

Sokféle formája van: szóbeli, írásos, szemléltető, kultúragitáció (ceasztuska) stb.

Az osztályok és pártok politikai harcának igen fontos eszköze az agitáció. A kommunista párt agitációja pótolhatatlan eszköz a nép politikai nevelésében. Eppen ezért is nevezi népünk a párt agitátorait népnevelőknek. Szocialista hazafitágra, helytállásra, az ellenség elleni gyűlöletre neveli és mozgósítja a dolgozókat. Ismeretes, milyen fontos az eleven, tartalmas agitáció a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséhez is. A párt agitációs munkája a tömegkapcsolatok kiszélesítésének és megerősítésének is fontos eszköze.

Nagy jelentősége ellenére az elmúlt évek során gyakorlati vált a tömegek közötti politikai nevelés munkája lebecsülése, s adminisztratív

intézkedésekkel, szervezéssel történő „helyettesítése”. Pártunk az új szakasz politikájával megteremtette a hibák kijavításának alapját is. A Központi Vezetőség 1954 február 8-i, a párt népnevelőmunkájának megújításáról szóló határozata konkrétan megjelölte azokat a tennivalókat, melyek ezzel kapcsolatban párt-szervezeteinkre hárulnak. A határozat értelmében

A propaganda és az agitáció közötti különbség

Habár egy a célja a propagandának és az agitációnak is, hiba volna azonban, ha nem tennék köztük különbséget. Lenin „Mi a teendő?” című művében élesen elítéli az ökonomista Martynovot, aki Plehanovval és Lenin követőivel szemben agitációnak csupán „konkrét cselekvésre való felhívást”, propagandának pedig „az egész fennálló rendnek vagy e rend egyes megnyilvánulásainak... megvilágítását” értette, „tekintet nélkül arra, hogy az egyes személyek, vagy pedig széles tömegek számára hozzáférhető módon történik”. (L. V. I. 233. oldal.)

Ezzel a szándékosan zűrzavaros és téves nézettel szemben, Lenin leszögezte, hogy a propagandistának

„ha például a munkanélküliség kérdését veszi elő, meg kell magyaráznia a válságok kapitalista jellegét, rá kell mutatni azokra az okokra, amelyek miatt a mai társadalomban a válságok elkerülhetetlenek, vázolni kell ennek a társadalomnak a szükségesszerű átalakulását szocialista társadalommá, stb. Egy-

szemben, az eddigmunkájának teljes megvilágítását pedig átengedi a propagandistáknak. A propagandista ezért főleg nyomtatott, az agitátor pedig élőszóval hat.” (L. V. I. 223. oldal.)

Vegyünk egy mai példát

és a lenini útmutatás tükrében vizsgáljuk meg a propagandista és az agitátor tevékenységének különbségét, kapcsolatát. A propagandistának például, ha a mezőgazdaság fejlesztéséről hozott párt- és kormányhatározatot magyarázza, okvetlen beszélnie kell — kiindulva a szocializmus gazdasági alaptörvényéből, — a szocialista népgazdaság tervszerű, arányos fejlődésének objektív törvényéről, az átmeneti szakasz, a „nep” politika problémáiról, az e téren elkövetett hibákról és feladatainkról a szocialista nagyüzemi mezőgazdaság fölényéről a kisüzemtermelés felett. A propagandista megvilágítja ezzel kapcsolatban a munkásparaszt szövetség alakulását, megmagyarázza hallgatóinak, hogy a munkásosztály vezetészerepének erősítését, a munkásparaszt szövetség kiszélesítését is szolgálja a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztése, stb.

Az agitátor sokkal kézzelfoghatóbban, egyszerűbben beszél ugyanerről a kérdéstről. Egy mezőgazdasági gépeket gyártó üzem népnevelője például egyszerűen megvilágíthatja a legyártott gépek száma és minősége, valamint a gépek felhasználásával elért magasabb terméseredmény és azáltal a munkásosztály jobb és olcsóbb élelmiszerellátása közti szoros kapcsolatot. Jelszó formájában is összefűzheti mondanivalóját, ki is írhatja üzemében: „Több és jobb gép — több és olcsóbb élelmiszer!”

Nagyon fontos követelmény, hogy az agitátor mindig vegye számításba, kikkel beszél. Hallgatóinak politikai színvonalához, munkaterületük sajátosságaihoz

meg kell szüntetnünk az agitáció lebecsülését és reszortjellegét a pártmunkában.

„A párt agitációs munkájának kell biztosítania, hogy népünk megértse és magáévá tegye a párt politikáját és annak végrehajtásáért minden erővel harcoljon is. Minél jobban megérti népünk pártunk politikáját, annál nagyobb mértékben bontakozik ki kezdeményező, alkotó ereje a párt politikájának és a kormány programjának valótársává. Népünk minél nagyobb rétegének tevékeny részvétele a szocializmus építésében nem érhető el anélkül, hogy pártunk nap, mint nap ne folytatna harcát politikai nevelőmunkáért a tömegek között” — mondja ki a KV. határozata.

szóval: „sok eszmét” kell adnia, olyan sokat, hogy mindezeket az eszméket, teljes összefüggésükben egyszerre csak (viszonylag) kevés ember fogja elsajátítani. Az agitátor viszont, amikor ugyanezekről a kérdésekről beszél, az összes hallgatói számára a legismertebb és legszemléltetőbb példát fogja venni — mondjuk, egy munkanélküli család éhhalálát, a nyomor növekedését, vagy más hasonlókat, — és minden igyekezetét arra fogja irányítani, hogy ennek a mindenki által ismert ténynek a segítségével a „tömegeknek” egyetlen eszmét adjon: a gazdaság növekedése és a nyomor növekedése közötti ellentmondás esztelenységének eszméjét; igyekezni fog elégedetlenségét és felháborodását szítani a tömegekben ezzel a kiáltó igazságtalansággal

szemben, az eddigmunkájának teljes megvilágítását pedig átengedi a propagandistáknak. A propagandista ezért főleg nyomtatott, az agitátor pedig élőszóval hat.” (L. V. I. 223. oldal.)

szabja mondanivalóját, hogy általános elmékedés helyett, személyekhez szóló, hatásos agitációt tudjon kifejteni.

A propaganda és az agitáció, — bár módszereikben különbözőek, — szorosan összetartoznak, elválaszthatatlan egymástól. Az a jó propaganda előadás, vagy cikk, amelyik agitatív, szemléltető is egyben. Az agitáció eszmei tartalmát viszont a propaganda képezi. A magasszínű, hatékony marxista-lenini propaganda és agitáció kipróbált fegyver pártunk kezében az új szakasz politikájának, a kormány programjának megvalósításáért folytatott harcában.

Káli Imre csillás

Káli Imre sztáhanovista csillás, Ferenc-mező dolgozója. Az a nagy kitüntetés érte, hogy a kongresszusi versenyben lett sztáhanovista.

Sztáhanovistának lenni mindig dicsőség, de különösen nagy kitüntetés, akkor első lenni a kiválók között, amikor a párt kongresszusáért indított harcban mindenki nagy eredményeket akar felmutatni és Káli elvtárs valóban jó eredményeket mutatott fel, csillás létére elnyerte a sztáhanovista címet.

Nem régi bányász, Káli Imre mint új dolgozó került a Tomcsek csapathoz, ahol a bátyja, Káli József tanította be bányamunkára, ma is együtt dolgoznak. Mint DISZ tag, becsülettel teljesíti kötelességét és most a kongresszusi verseny alatt újabb felajánlást tett. Eddig naponta 2 csille teljesítést vállalt, a kongresszusi műszakok alatt ezt megduplázta, megfogadta, hogy a pártkongresszus sikeréhez napi 4 csille szénrel járul hozzá.

Két éve dolgozik a bányában Káli elvtárs, azóta hiánya nem volt, munkához való viszonya jó, jogosan érdemelte ki a sztáhanovista oklevelet és bizunk benne, hogy a kongresszusi verseny további folyamán kiérdemli a sztáhanovista jelvényt is.

Termelési tanácskozás — műszaki vezetők nélkül

A bánya DISZ szervezete vasárnap a Ferenc-mező ifjúsunkái részére termelési ankétot tartott. Igen nagy jelentőségű lett volna, ha megjelentek volna azok a fiatal műszaki vezetők is, akiknek dolgozói a tanácskozáson résztvettek. Kasza elvtárs, a Ferenc-mező üzemvezetője sok tapasztalatot nyert ezen a tanácskozáson.

Nagy segítséget adott volna a tanácskozás Krauth elvtársnak, az Ősi-mező üzemvezetőjének, hiszen az ő frontján csupa DISZ fiatal dolgozik. A tanácskozáson értesült volna a fiatalok kívánságairól, problémáiról, s ezért arra kérjük Krauth elvtársat, hogy jelenjen meg a fiatalok tanácskozásain, mert itt a fiatalok megismerhetik őt, problémáikkal, javaslataikkal, bizalommal felkeresik. Ugyan így bíráljuk meg a gépészet és a többi üzemek vezetőit is, a Ferenc-mező kivételével. Kérjük a fiatal műszaki vezetőket, jelenjenek meg a DISZ által rendezett értekezleten, tanácskozáson, hogy a dolgozók munkáját előbbre segítsék.

Olasz István
DISZ-titkár.

A DISZ termelési ankétja sok hibát hozott felszínre

A DISZ székházban vasárnap reggel 10 órakor kezdődött meg a DISZ által rendezett termelési ankét. Kasza elvtárs, a Ferenc-mező üzemvezetője tartott beszámolót, a fiatalok termelésben végzett munkáját, eredményét és hiányosságait ismertette.

Az előadást élénk vita követte. Szabó Lajos ifjúsunkás elmondta, hogy a kaparólánc szakadásának az az oka, hogy túl van terhelve a csuzda. Beszélt a szerszámellátásról is. Kasza elvtárs ígéretet tett a hibák megjavítására.

Bóda János ifjúsunkás hozzászólásában két új vágár betanítását vállalta. Elmondta, hogy a DISZ fronton kifogástalan munkaszellemet alakítanak ki. Surányi Ferenc frontmester és Demék Tibor elvtársak hozzászólásaikban több hibát hoztak felszínre, amelyet Krauth elvtársnak, az Ősi-mező üzemvezetőjének kellett volna fel-

jegyezni és kijavítani, de Krauth elvtárs nem volt jelen.

A tanácskozáson komoly határozatok születtek. A fiatalok a kongresszusi műszakok tiszteletére vállaltak bele az arany csille mozgalomba. A fiatalok azonban azt is elmondták, hogy még mindig akadályozva vannak az étkezésükben, naponta háromszor kell a központi konyhára elmenni és ez közel 70 fiatal munkáját akadályozza. Több hasonló kérelmet vetettek fel, melyet a vállalat vezetőségének kell orvosolnia.

Sajnálattal láttuk, hogy a tanácskozáson a vállalatvezetőség részéről senki nem vett részt. S ezért kérjük a vállalat vezetőségét, hogy a jövőben támogassa megjelenésével a DISZ-munkát, hiszen ezzel a saját munkáját is előbbre viszi.

Subics Jenő
Ferenc-mezői DISZ titkár.

A kongresszusi hét kiváló dolgozó

KOROM SÁNDOR

sztáhanovista vágár, a kongresszusi hét minden napján 150 százaléknál felül teljesít. A kongresszusi műszakok alatt újabb 40 csille vállalást tett.

HOLCZER JÁNOS

sztáhanovista vágár, a Ferenc-mező dolgozója 130 százalékon felül teljesíti vállalását, harcol a kongresszusi műszakok sikeréért.

PASS JÓZSEF

sztáhanovista vágár, Ferenc-mező dolgozója a kongresszusi verseny alatt lett sztáhanovista teljesítményével most is kitűnik 190 százalékos átlagot érve.